

[Kjærulff-Schmidt.]

lien en lille forskrækkelse« ... og: ... »Vi er uden skyld i, at det er kommet så vidt«.

Jeg synes, befolkningen har krav på at få at vide, om socialministeren kan acceptere denne sags forløb.

Socialminister *Eva Gredals* svar (5/11 76):

Den 7. oktober 1976 besvarede jeg et spørgsmål, der indholdsmæssigt var ganske parallelt med det foreliggende.

Jeg oplyste dengang, at efter bistandslovens kontanthjælpsregler kan der ikke i almindelighed ydes hjælp til afvikling af gæld til det offentlige, eksempelvis skatterestancer. Afviklingen af sådanne gældsposter må søges løst efter de regler, der findes om det pågældende gældsforhold. De sociale myndigheders indsats i et tilfælde som det foreliggende måtte derfor først og fremmest bestå i rådgivning om, hvordan der kunne søges henstand med skattebetalingen, og om budgetlægning samt i kontanthjælp til andre udgiftsposter, der kunne bringe familiens samlede økonomiske situation i fare.

Jeg oplyste endvidere, at socialministeriet gennem andre cirkulærebestemmelser i tilknytning til bistandsloven har henstillet, at man sikrer det nødvendige samarbejde, dels internt mellem de kommunale myndigheder, dels mellem andre offentlige myndigheder og de sociale myndigheder, med henblik på, at sociale problemer kan afhjælpes tidligst muligt.

Jeg finder fortsat ikke, at der er anledning til at indskærpe de allerede givne henstillinger, og jeg erindrer om, at jeg har bedt skatteministeren se på, om der er behov for særlig instruktion af de kommunale pantefogder.

Af *Kirsten Jacobsen* (FP) til finansministeren (29/10 76):

»Vil ministeren tage initiativ til, at reglerne for embedsmænds rejser i statens tjeneste bliver ændret således, at ingen medarbejder ansat hos staten kan foretage rejser på 1. klasse?«

(Spm. nr. 73).

Begrundelse.

I en sparetid, hvor hele Danmarks befolkning ustandselig må se sin købekraft blive forringet, er det uanstændigt, at staten helt unødvendigt ødsler borgernes penge bort til rejser på 1. klasse, når disse rejser lige så godt kunne gennemføres på 2. klasse.

Finansminister *Heinesens* svar (4/11 76):

I anledning af det af folketingsmedlem fru *Kirsten Jacobsen* stillede spørgsmål kan følgende oplyses:

De nugældende regler om tjenestemænds benyttelse af befordringsklasse på tjenesterejser er indeholdt i lønnings- og pensionsministeriets cirkulære af 15. august 1969, der dog ikke gælder for tjenestemænd i udenrigstjenesten.

Efter cirkulærets bestemmelser er der ved såvel jernbane- og skibsbefordring som flyverejser lagt en skillelinje ved lønramme 23, således at ansatte i denne og højere lønrammer kan benytte 1. klasse, medens ansatte i lavere lønrammer får godtgjort billetudgiften til 2. klasse. Særligt for så vidt angår flyverejser gælder det dog på europæiske ruter, at kun tjenestemænd i lønramme 37-40 kan få godtgjort billetudgiften til 1. klasse. Hvis en tjenestemand rejser på en billigere klasse, end han er berettiget til efter reglerne, godtgøres kun den faktisk afholdte befordringsudgift.

Reglerne om benyttelse af befordringsklasse på tjenesterejser er et ansættelsesvilkår for tjenestemændene. Reglerne kan derfor ifølge tjenestemandenslovens § 45, stk. 1, kun ændres ved indgåelse af aftale med tjenestemændenes centralorganisationer. Såfremt der efter forhandling ikke kan opnås enighed med organisationerne, træffes afgørelsen ifølge tjenestemandenslovens § 47 af finansministeren efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet.

Allerede for næsten 2 måneder siden tog finansministeriet initiativet til en revision af de gældende regler for benyttelse af befordringsklasse på tjenesterejser med henblik på en begrænsning af adgangen til at benytte 1. klasse, herunder især på flyverejser, idet ministeriet den 13. september d. å. over for tjenestemændenes centralorganisationer fremsatte forslag herom.

Det kan i denne forbindelse anføres, at det er under overvejelse at lade tjenestemænd i udenrigstjenesten være omfattet af de for tjenestemænd i almindelighed gældende regler om benyttelse af befordringsklasse.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til ministeren for skatter og afgifter (29/10 76):

»Vil ministeren redegøre for den i ministerens svar af 13. ds. (spørgsmål nr. 11) omtalte kutyme, der skulle gå ud på, at der ved opgø-